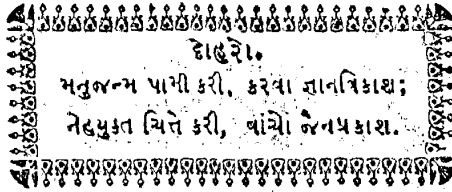

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પુસ્તક રર મું.

સં. ૧૯૬૨ શ્રાવણ.

અંક પ મો.

શ્રીપાઠરાજાના રાસ ઉપરથી

નીકળતો સાર.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૧૭ થી)

હવે શ્રીપાઠરાજાના ચરિત્રનો બીજો વિભાગ શરૂ થાય છે. આ વિભાગમાં તેમને પૂર્વપુણ્યના યોગથી તેમજ આ લવમાં કરેલાં સિદ્ધચક્રના આરાધનથી સુખસંપત્તિની કેવી રીતે વૃદ્ધિ થઈ અને તેમાં પણ અંતરે અંતરે પૂર્વે બાંધેલું અંશુભકર્મ નિકાચિત હોવાથી કેવી રીતે વેઠવું પડ્યું તેનું વર્ણન આવે છે. આ વિભાગમાં બહોળો ભાગ હર્ષજનક છે.

એકદા શ્રીપાઠક્રમાર કેટલાક લશ્કર સહિત ઉજ્જયિનીમાં ફરવા નીકળ્યા છે. કર્તાએ તેમના રૂપનું વર્ણન અહીં બહુ સરસ રીતે કરેલું છે; પરંતુ અત્રે તે લખવાની આવશ્યકતા નથી, તો

૧૩૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પણ તેમાં એટલું લક્ષ તો ખાસ રાખવાનું છે કે એવી રીતે દેશોનું, નગરીનું, રાજસુખનું; સ્ત્રીઓના રૂપનું અથવા ઉત્તમ ભોજન્ય પદાર્થો વિગેરેનું જે જે વર્ણન શાસ્ત્રોમાં કરવામાં આવે છે તે માત્ર શાસ્ત્રને શોભાવવા માટે કરવામાં આવતું નથી પણ પૂર્વે કરેલા પુણ્યનો પ્રત્યક્ષ અનુભવ કરાવવા માટે કરવામાં આવે છે. પુણ્ય શાળી પ્રાણીઓજ એવા દેશ, નગર, રાજ્ય, ઋદ્ધિ, સુખ, સંપદા, સ્ત્રી, પુત્ર, પરિવાર અને ભોજનાદિ પામી શકે છે. પૂર્વે જેણે પુણ્ય કરેલું હોતું નથી તેઓ તો ખીચારા તેની ઇચ્છામાં ને ઇચ્છામાંજ ભવ પૂરો કરીને ચાલ્યા જાય છે. આવા શુભ હેતુને અંગેજ કર્ત્તાને વિકથા દોષ લાગતોજ નથી.

વળી એવા વર્ણનમાં કેટલાક વાંચનારા અંધુઓ સર્વત્ર અતિશયોક્તિજ માની બેસે છે પરંતુ તેમાં પણ તેની ભૂલ થાય છે; અત્યારે નજરે ન દેખાવાથી કે પોતાને પ્રાપ્ત ન થવાથી અથવા પોતાની બુદ્ધિમાં ન સમાવાથી કોઈ પણ હકીકતને અતિશયોક્તિવાળી માનવી એ યોગ્ય નથી. અત્યારે કલ્પવૃક્ષ, કામધેનુ, કામકુંભ કે ચિંતામણિરત્ન દેખાતાં નથી તેથી શું તે પૂર્વે પણ નહોતાં? હતાં. પણ જેમ રેલ્વે અને તાર વિગેરે સાધનોના અભાવના વખતમાં તે વાત કોઈ કહે તો તે માનવામાં ન આવે તેમ એ વસ્તુઓ આપણે જોયેલ ન હોવાથી અને આપણે તેનો અનુભવ કરેલો ન હોવાથી તે માનવાને આપણું અતઃકરણ ના પાડે છે પણ તેમાં આપણી ભૂલ થાય છે. અગાઉના વખતમાં વર્ણુ ગંધરસ સ્પર્શાદિ એવા ઉંચા પ્રકારના હતા કે તેનું અત્યારે આપણને દર્શન પણ થઈ શકે નહીં. કેમકે આ કાળ અવસર્પિણી હોવાથી સમયે સમયે તમામ પ્રકારની હાની થતી જાય છે. માટે અસંખ્યાતા કે સંખ્યાતા વર્ષો અગાઉના વર્ણુનમાં કોઈપણ પ્રકારની અતિશયોક્તિ સમજવી નહીં, પણ જે વાત જે કાળે સ્થિતિમાં હોય તે કાળેજ તે વાત સંભવે છે એમ સમજવું. પ્રસ્તુત પ્રસંગમાં શ્રીપાળકુમાર અત્યંત રૂપવંત હતા એ તો નિઃસંદેહ વાત છે કારણ કે એક તો રાજકુમાર છે, યુવાવસ્થા છે, વળી સિદ્ધચક્રના આરાધનથી અને તેના નહવણુજથી કાયા

શ્રીપાળ રાજના રાસ ઉપરથી નીકળતો સાર. ૧૩૧

નિરોગી અને કંચન જેવી સુશોભિત થઇ છે. વળી અત્યારે સુખમાં નિમગ્ન હોવાથી તેમાં વૃદ્ધિ થયેલી છે. આવી સ્થિતિમાં તેને મોટા ઠાઠમાઠ સાથે નગરમાં નીકળતા જોઇ પ્રભવર્ણ જોવા મળે તેમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી, તેજ પ્રમાણે નગરજનો ચારેબાજુ જોવા મળ્યા છે અને શ્રીપાળકુમાર અથ્થ ખેલાવતા ચાટ્યા બંધ છે તેવામાં કોઈ મુગ્ધા બાળિકાએ પોતાની વૃદ્ધ માતા (ડોશી) ને પુછ્યું કે-“હિ માતા ! આ અથ્થ ખેલાવતો કોઈ મહાપુરુષ બંધ છે તે શું ઈંદ્ર છે ? ચંદ્ર છે ? ચક્રવર્તી છે ? કૃષ્ણ છે ? કામદેવ છે ? કે રામચંદ્ર છે ? કોણ છે ?” ડોશી બોલી કે-“અરે દીકરી ! એ તો આપણા રાજના જમાઈ છે, બીજું કોઈ નથી.” વૃદ્ધ ડોશીના ઉચે સ્વરે બોલેલા આ શબ્દો સાંભળીને શ્રીપાળકુમારે વિચાર્યું કે ‘મને ધિક્કાર છે કે હું સસરાને નામે ઝોળખાઉં છું !’ કહ્યું છે કે-

ઉત્તમ આપ ગુણે કરી, મધ્યમ આપ ગુણેણ;
અધમ કહ્યા માઉલ ગુણે, અધમાધમ સુસરેણ.

“ઉત્તમ પુરૂષો પોતાના ગુણથીજ ઝોળખાય છે, મધ્યમ પુરૂષો બાપના ગુણથી ઝોળખાય છે, અને જે પોતાના મોસાળીઆથી-મામાથી ઝોળખાય કે આ અમુકનો ભાણેજ થાય છે તે પુરૂષ અધમ ગણાય છે અને જે સાસરાવડે ઝોળખાય તે અધમાધમ ગણાય છે.”

આવા વિચારની શ્રેણી ચાલતાં શ્રીપાળનું મન ઉઠાસ થઇ ગયું જોટલે તે રથવાડીથી પાછા વળી પોતાના મકાન ઉપર આવ્યા; ત્યાં તેમનું ચપળ ચિત્ત જોઇને તેમજ મુખપર છાયા આવેલી જોઇને પુણ્યપાળે પુછ્યું કે “હિ કુમાર ! આજે આમ આમણદુમણા કેમ જણાએછો ? તમારા હૃદયમાં જે ઈચ્છા થઇ હોય તે પ્રગટ કરો. કહો તો તમારું ચંપાનગરીનું રાજ્ય લઇએ ? શું વિચાર છે ?” આ પ્રમાણે સાંભળીને શ્રીપાળ બોલ્યા કે-“સાસરાના બળે રાજ્ય મેળવવું તે યોગ્ય નહીં માટે અમે અહીંથી પરદેશ જશું, અનેક દેશો જોશું, સ્વભુજના બળથી લંકા મેળવશું અને પછી તેના બળવડે જે વિશેષ કરવા યોગ્ય હશે તે કરશું.”

૧૩૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પુણ્યપાળ ને શ્રીપાળકુમાર વચ્ચે થતી આ વાતચિત સાંભળીને કમળપ્રભા ત્યાં આવ્યા અને કહ્યું કે—“હે પુત્ર ! જો તારે પરદેશ જવું હશે તો હું તારી સાથે આવીશ, તને કોઈને ધીરીશ નહીં; કારણ કે મારે સંપત્તિમાં એક તુંજ છે.” શ્રીપાળે કહ્યું કે—“હે માતા ! આપ કહો છો તે ખરું છે, પરંતુ પરદેશમાં પગ અંધન હોય છે તો ખટાતું નથી માટે તમે તો કૃપા કરીને આશિષ આપો એટલે હું નિવિઘ્ને અનેક પ્રકારની ઋદ્ધિ મેળવીને આપના ચરણમાં આવી પગે લાગું.” માતાએ તો તરત પુત્રને શૂરવીર બાણી રત્ન આપી, અને કહ્યું કે “હે પુત્ર ! ખુશીથી પરદેશ જાઓ; કુશળ રહેજો, ઉત્તમ કામ કરજો, ભુવનખળથી વૈરીઓને વશ કરજો, પાછા વહેલા આવજો, કોઈ પ્રકારનું કષ્ટ કે સંકટ આવી પડે તો નવપદ્મનું ધ્યાન કરજો, રાત્રિએ જાગતા રહેજો, નિરંતર સાવધાન રહેજો, અને સિદ્ધચક્રના અધિષ્ઠાયક દેવી દેવો તને માર્ગમાં સહાય કરજો.”

માતાએ તો આ પ્રમાણે રત્ન આપી; પણ મયણાસુંદરી તે વાત બાણી પતિ સમીપે આવીને બોલી કે—“હે સ્વામી ! હું તો તમારી સાથેજ આવીશ, કારણ કે દેહને છાયા બુદ્ધી હોયજ નહીં. વળી માર્ગમાં આપની સેવાચાકરી કરનાર કોણ? તેમ હું તમારો વિરહ એક ક્ષણ પણ સહન કરી શકું તેમ નથી. અગ્નિ સહન કરવો સુલભ છે પણ પતિનો વિયોગ સહન કરવો દુર્લભ છે.”

શ્રીપાળકુમારે તેને આશ્વાસન આપીને કહ્યું કે—“હે મયણાસુંદરી ! તમારે અહીં રહેવું તેજ ઘટિત છે. અહીં રહીને માતાજીની ચાકરી કરજો, હું કાર્ય સિદ્ધ કરીને વહેલા આવીશ માટે સાથે આવવાનો આગ્રહ તણ્યો.”

મયણાએ પતિની આજ્ઞા પ્રમાણ કરી પરંતુ એટલું કહ્યું કે “હે સ્વામી ! મારા પ્રાણ તો તમારી સાથેજ આવશે, માત્ર આ બાલી દેહપિંજરજ અહીં રહેશે એમ માનજો, વધારે શું કહું ? વળી હે સ્વામી ! આપના વચન અનુસાર વહેલા પધારજો, માર્ગે કદી નવી નવી સ્ત્રીઓ પરણો તો પણ મને વિસારી સુકશે નહીં. હું આજથી એકાન્તજીવી કરીશ, સચિત્તનો ત્યાગ કરીશ,

શ્રીપાળ રાજના રાસ ઉપરથી તીકાગતો સાર. 133

ભૂમિએ શયન કરીશ, શુંગાર માત્ર તણ દઈશ. સિદ્ધચક્રના પસાયથી એવો ધન્ય દિવસ આવશે કે બ્યારે પાછી આપના દર્શન કરીને શુંગારાદિ ધારણ કરીશ.”

પછી માતાએ તિલક કર્યું. શુભ શુકનો થયાં એટલે વિનય મુહૂર્તે ચંદ્રનાડીમાં સ્વર પ્રવેશ થતાં શ્રીપાળ કુમારે ઢાલતરવાર માત્ર સાથે લઈને એકાકી પ્રયાણ કર્યું. માર્ગમાં અનેક ગામ નગરો જોતાં, અનેક કૌતુક નિહાળતાં અને આનંદ મેળવતાં અનુક્રમે એક પર્વતના શિખરપર ચડ્યા. ત્યાં અતિ શિતળ વૃક્ષોની ઘનઘટામાં ચંપાના વૃક્ષની નીચે એક વિદ્યાસાધક ઉંચી બાંહો કરીને જાપ જપતો હતો. કુમારને જોતાં જાપ પૂરો કરી પ્રણામ કરીને તે બોલ્યો કે ‘હે સત્પુરુષ ! તું ભલે આવ્યો, તારા આવવાથી મારું કાર્ય સિદ્ધ થશે.’ કુમારે કહ્યું કે “મારે યોગ્ય કાર્ય હોય તે બતાવો. પૂર્વે પરોપકારી પુરુષોએ પોતાના દેહ, દ્રવ્ય ને રાજ્ય બધું પરોપકાર માટે આપેલું છે.” સાધક બોલ્યો કે—“હે કુમાર ! મારા ગુરુએ ઘણી કૃપા કરીને મને એક વિદ્યા આપેલી છે, તે સાધવા માટે મેં ઘણો ઉદ્યમ કર્યો પણ તે સિદ્ધ થતી નથી. કારણકે ઉત્તરસાધક પુરુષ વિના મન સ્થિર રહેતું નથી અને મન સ્થિર રહ્યા વિના વિદ્યા સિદ્ધ થતી નથી. માટે તમને મારી એક વિનંતિ છે કે તમે મારા ઉત્તરસાધક થાઓ.” કુમારે તેવાત કબુલ કરીને કહ્યું કે—“તમે મન સ્થિર કરીને વિદ્યા સાધો. હું ઉત્તરસાધક છતાં તમને શોભ પમાડનાર કેળણ છે ?” આ પ્રમાણેની કુમારની સહાયથી તેણે વિદ્યા સાધવા માંડી. તે તત્કાળ સિદ્ધ થઈ. ઉત્તમ પુરુષ બન્યાં આદર કરે છે ત્યાં નવનિધિ પ્રાપ્ત થાય છે. પછી તે વિદ્યાધર કુમારને બહુ આગ્રહ કરીને જળતરણી અને શસ્ત્રઘાતનિવારણી એવી બે ઔષધિઓ આપી. તે લઈને કુમાર ને વિદ્યાધર બંને આગળ ચાલ્યા. માર્ગમાં ધાતુવૃક્ષોને રસ સાધતાં દીક્ર. વિદ્યાધરને જોઈને તેઓ બોલ્યા કે—“તમે જે વિધિ બતાવ્યો હતો તે પ્રમાણે અમે ઘણું પ્રયત્ન કર્યો પણ રસ સિદ્ધ થતો નથી.” એટલે કુમારે કહ્યું કે ‘એક વખત મારા દેખતાં તમે કરીને

૧૩૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વિધિ કરે.' કુમારની નજરે તે પ્રમાણે કરતાં તત્કાળ તેની સિદ્ધિ થઈ. પછી તે રત્નવડે પુષ્કળ સુવર્ણ ઉત્પન્ન થવાથી તેઓએ કુમારને આગ્રહ કર્યો કે “તમે આમાંથી જોઈએ તેટલું સુવર્ણ લાઈ લ્યો.” કુમાર કહે કે-“એનો સાર કોણ ઉપાડે?” આ પ્રમાણે કહ્યા છતાં પણ ધાતુવાદીઓએ થોડુંક સુવર્ણ કુમારને છેડે બાંધ્યું. કુમાર ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા.

અતુકમે ફરતા ફરતા કુમાર ભરૂચ બંદરે પહોંચ્યા. ત્યાં સુવર્ણ વેચીને શોભિતાં વસ્ત્ર તથા હથિયાર વિગેરે ખરીદ કર્યાં અને ખરેખરે આશ્ચર્યો પણ સુવર્ણ મળીને પોતાને હાથે બાંધી, આનંદ વડે કૌતુક જોતા ફરવા લાગ્યા.

હવે કોસબી નગરીમાં ધવળ નામે એક શેઠ રહે છે. તે અનર્ગળ દ્રવ્યવાળો હોવાથી લોકો તેને કુબેરભંડારી કહે છે. તે શેઠ વ્યાપારનિમિત્તે કરીઆણાઓનાં અનેક ઉંટ તથા ગાડાં-ઓ ભરીને ફરતો ફરતો ભરૂચ બંદરે આવ્યો અને ત્યાં લાવેલા કરીઆણાં વેચ્યાં. તેમાં તેણે પુષ્કળ લાભ મેળવ્યો. પછી જળ માર્ગે વ્યાપાર કરવા માટે જવા સારૂ તેણે ઘણી જાતનાં બીજાં કરીઆણાંઓ ખરીદ કર્યાં અને તેને માટે ૫૦૦ વહાણો ખરીદ કરીને તેમાં તે માલ ભર્યો.

ધવળશેઠનાં ૫૦૦ વહાણોમાં મુખ્ય વહાણ ૬૦ કુવા સ્થંભવાળું જુગ જાતિનું હતું. બીજાં ૬૮ વહાણો સોળ સોળ કુવા સ્થંભવાળાં હતાં અને તે શિવાય સફરી વહાણો અનેક જાતિનાં હતાં. વહાણ માલ વડે ભરીને પછી તેને રસ્તે પાડવા માટે રાત્રની આજ્ઞાથી બંદરમાં લાવવામાં આવ્યાં. તે વખતે વહાણોને માલમ સમુદ્રયાત્રા સંબંધી પુસ્તકો જુએ છે, શુકાની શુકાન સંભાળે છે, ધ્રુ તપાસનારા તેની તપાસ રાખે છે, પાણી માપનારા પાણી માપ્યા કરે છે, કરાણી બધી વસ્તુઓ સંભાળે છે, નાખુદા સર્વનો ન્યાય કરે છે, પંજરી વાયુની પરીક્ષા કરે છે, ખારવાઓ પૂરી મહેનત કરી રહ્યા છે અને હલેસાં મારનારા પોતાના કાર્યમાં સાંવધાન થઈ ગયા છે.

વહાણોને ચારે બાજુ રંગબેરંગી વાવટાઓ બાંધેલા છે

શ્રીપાળ રાજના રાસ ઉપરથી નીકળતો સાર. ૧૩૫

તે વાયુ વડે ફરકી રહ્યા છે. અનેક વાજુઓ વાગી રહ્યાં છે. વહાણુ શોભિતાં કરી દીધાં છે, કેટલાંક વહાણુ સાત સાત માળા વાળાં છે, તેમાં ચારે બાજુ તોપો ગોડવી દીધેલી છે તે કોઈ શત્રુનાં અથવા આંચીયાનાં વહાણુ આવે તો તેને ખોખરા કરી નાખે તેવી છે. મહા જોરાવર દશ હજાર સુભટો અનેક પ્રકારનાં હથીઆરો ધારણ કરીને મોરચે મોરચે ખેસી ગયા છે. માર્ગમાં જોઈએ તેટલું જળ અને ઈંધણુ પણ લઈ લીધેલ છે. બીજા કેટલાક વ્યાપારીઓ પણ પોતપોતાનો માલ ભરી નોર રોકડો આપી જુદા જુદા જોખમાં પોતપોતાની બેઠક ઉપર ખેસી ગયા છે.

હવે વહાણુ ઉપડવાની તૈયારી થઈ એટલે મોટા જુગલ-તિના વહાણુની મોટી તોપ ફાડવામાં આવી. તે સાથે તમામ વહાણુની નાની મોટી તોપોના પણ ધડાકા થયા અને ખારવાઓએ પોતપોતાનાં વહાણુનાં નાંગરો ઉપાડવા માંડ્યાં. ઘણું જોર કહ્યું પણ નાંગર હલ્યાએ નહીં તો ઉપડવાની તો વાતજ શી ? ધવળ શેઠને એ ખબર પહોંચ્યા એટલે તેને ચિંતા થઈ પડી. બીજો ઉપાય ન હોવાથી તે શીકેતરને પુછવા ગયો. શીકેતરે કહ્યું કે-
“હો શેઠ ! સમુદ્રના અધિષ્ઠાયક દેવે વહાણુ સ્થંભ્યા છે તે બત્રી-શલક્ષણા પુરૂષનો ભોગ આપશે તો છોડશે. તે શિવાય વહાણુ ચાલી શકશે નહીં.”

હવે ધવળશેઠ રાજાની આજ્ઞા લઈને બત્રીશ લક્ષણા પુરૂષની શોધ કરાવશે, તેમાં શ્રીપાળ કુમારજ નજરે ચડવાથી તેને પકડવા જતાં મોટો સંગ્રામ થઈ પડશે, તેને પરિણામે શ્રીપાળ કુમાર ધવળશેઠની સાથે સમુદ્રપ્રયાણ કરશે, તેનું વર્ણન આગળ આપવામાં આવશે.

અહીં સુધી વર્ણવેલી હકીકતમાં જે જે સાર ગ્રહણ કરવા યોગ્ય છે તેમાં પ્રારંભમાંજ ઉત્તમ મનુષ્યે પોતાના ગુણવર્ડેજ આપખાતું જોઈએ એ મુખ્ય સાર ગ્રહણ કરવાનો છે. એક કવિ કહી ગયેલ છે કે-

गुणोंगणगणनारंभे, न पतति कठिनीं मसंभ्रांत्यहम् ।

तेनांवा यदि सुतिनीं, वद वंद्या किटती नाम ॥

૧૩૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

“શુણી પુરુષોની ગણતરી કરવાના પ્રારંભમાંજ સસંભ્રમથી જેના નામપર આંગળી પડતી નથી, અર્થાત્ શુણીજનોમાં જે પ્રથમજ ગણાતો નથી તેવા પુત્રવડે જો માતાને પુત્રવાળી કહીએ તો પછી વાંઝણી કોને કહીએ? અર્થાત્ તેવા પુત્રની માતાનેજ વાંઝણી કહેવા યોગ્ય છે. શુભવિનાનો પુત્ર હોય તે ન હોવા ખરાખર છે.

આ હકીકત સુજનનોએ ખાસ ધ્યાનમાં લેવા યોગ્ય છે. શ્રીપાળકુમારને એક વચન સાંભળવા માત્રથીજ જેમ ચાનક ચડી તેમ ઉત્તમ જનોને એવી બાળતમાં ચાનક ચડતાં વાર લાગતી નથી, કેમકે તેજી અશ્વ ચાળકનો સ્પર્શ પણ સહન કરી શકતો નથી. ખરજ યદ્દીપ્રહારો સહન કર્યા કરે છે. મૂર્ખ જનોની એવી રીતિ હોય છે. અનેક મનુષ્યો બાપની મીઠકત ઉપર તાનામાંના કરે છે. વ્યસનોમાં ચક્રચૂર રહે છે અને અભિમાનના પુતળાં બને છે. તેને માટે આ હકીકત પૂરેપૂરી ધડો લેવા લાયક છે.

ત્યારપછી પુણ્યપાળ માત્ર આકૃતિ ઉપરથી શ્રીપાળકુમારને ચિંતાગ્રસ્ત જાણે છે. માતા તેમની વાત સાંભળીને આવે છે, સાથે આવવા વિચાર જણાવે છે, પરંતુ પુત્રની દલીલ સાંભળતાં તરતજ તેને દેશાંતર જવાની રજા આપે છે અને કેટલીક શિખામણુ દે છે. સિંહના બાળકને વનમાં ફરવા જતો જોઈને તેની માતા સિંહણુ મનમાં શંકાતી નથી તેમજ શૂરવીર પુત્રની માતા પુત્રને પરદેશ જતો જાણી શંકિત નજ થાય એ સંભવિત છે.

માતાએ શ્રીપાળકુમારને આપેલી શિખામણુ ખાસ લક્ષમાં રાખવા લાયક છે. પરદેશમાં તેને અનુસારે જે ચાલે છે તે કોઈ પ્રકારની તુકશાનીમાં આવી પડતા નથી. માતાનું નિશાન ખાસ સિદ્ધચક્રની ભક્તિ ઉપર છે. કષ્ટ પડે ત્યારે તેનું સ્મરણુ કરવાનું કહ્યું છે. ત્યાં ઉપલક્ષણથી દર વખત તેનું સ્મરણુ કરવું એમ સમજવાનું છે, કારણકે પરદેશમાં કષ્ટનો સંભવ દરવખત હોય છે.

માતાની રજા મેળવ્યા છતાં મયણાસુંદરીને સમજાવવામાં વધારે સુસ્કેલી પડે છે, કારણકે સ્ત્રીનો સ્નેહ અપ્રતિમ હોય છે. તેને પણ શ્રીપાળકુમાર સમજાવે છે એટલે તે પતિની આજ્ઞાને

શ્રીપાળ રાજના રાસ ઉપરથી નીકળતો સાર. ૧૩૭

પ્રમાણ કરે છે. તે મૂળ સ્ત્રીઓની જેમ પોતાના દુરાગ્રહને પકડી રાખતી નથી.

પતિના પરદેશગમનને પ્રસંગે સુર સ્ત્રીઓએ કેવું વર્તન રાખવું જોઈએ એ મયણાએ શ્રીપાળકુમારને જણાવેલ વિચારો જણાવી આપે છે. તેથી વિરૂદ્ધ વર્તનવાળી સ્ત્રીઓ પોતાના શિયળ રતનને ગુમાવી બેસે છે. પોતાના વિયોગને પ્રસંગે જ્યારે શૃંગારજ સજવાના નથી ત્યારે પછી બહાર સાંસારિક પ્રસંગોમાં બહુધા જવું આવવું પણ રહેતું નથી. તેથી પરપુરુષનો પ્રસંગ, હાસ્યાદિ નિમિત્ત, કામેચ્છાનો પ્રાદુર્ભાવ વિગેરે પણ રહેતું નથી. માટે શીળગુણાભિલાષી સ્ત્રીઓએ મયણા સમાન વર્તન રાખવું યોગ્ય છે.

શ્રીપાળકુમારને પરદેશ જતાં માર્ગમાં વિદ્યાસાધક મળે છે. તેની વિદ્યા શ્રીપાળકુમારના ઉત્તરસાધકપણાથી સિદ્ધ થાય છે. ઉત્તમ જનોની પુણ્ય પ્રકૃતિ તેના પ્રસંગમાં આવનારા બીજાઓને પણ હિતકારક થાય છે.

ઉત્તમજનો ઉપકારનો બદલો ઇચ્છતાજ નથી, પરંતુ કૃતજ્ઞ મનુષ્યો બદલો આપ્યા શિવાય રહી શકતા નથી. વિદ્યાધરના ને ધાતુર્વાદીના બંનેના પ્રસંગમાં આ હકીકત પ્રત્યક્ષપણે દેખાવ આપે છે.

ધાતુર્વાદીને રસસિદ્ધિ પણ શ્રીપાળકુમારની દૃષ્ટિએ વિધિ કરવાથી થઈ જાય છે. ઉત્તમ જનોની દૃષ્ટિમાં પણ એવો ગુણ રહેલો હોય છે કે તે ભૂલ થતી હોય તો થવા દેતા નથી. કોઈ ઉત્તમ જનના સંગમાં રહો અને પછી તે સંગતિનું મહાત્મ્ય જુઓ.

ધાતુર્વાદી પુષ્કળ સોનું લેવા આગ્રહ કરે છે ત્યારે શ્રીપાળ કુમાર તેને ભારભૂત ગણે છે. એક વખત એવો પણ હતો કે સવારમાં ભુખ લાગી તે વખતે ખાવાનું કંઈ નહોતું અને માતાએ દુધ સાકર માગનારા પુત્રને કુસકા મળવા પણ દુર્લભ છે એમ કહી ખેદ દર્શાવ્યો હતો. પુણ્ય ને પાપના ઉદય વખતે પ્રાણીએ તદનુકૂળ સ્થિતિ ભોગવવી પડે છે; તેમાં કશું બળ જોર ચાલી શકતું નથી.

પાસે દ્રવ્ય નથી, સુવર્ણ હોય તો કામનું છે, છતાં જો

૧૩૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ધરેથી કાંઈ સાથે લીધું નથી તે અહીંથી શામાટે ભાર ઉપાડે? તોપણ ધાતુવીદીઓ થોડું સોનું કુમારની ગાંઠે બાંધી દે છે અને શ્રીપાળકુમાર ભરૂચ જઈને તેનો ઉપયોગ કરે છે.

હવે શ્રીપાળકુમારની સાથે એક ખીજા મહા લોભી પુરૂષનો સમાગમ થવાની શરૂઆત થાય છે. કોસળીવાસી ધવળશેઠ વ્યાપાર નિમિત્તે ભરૂચમાં આવે છે. પુષ્કળ દ્રવ્ય હોવાથી કુબેર ભંડારી કહેવાતાં છતાં લોભનો થોભ નથી. સ્થળમાર્ગે ગાડાં ને ઉંટો ભરી ભરૂચ આવ્યો એટલુંજ નહીં પણ ત્યાં લાભો ને કોડો દ્રવ્ય પેદા કર્યા છતાં પાછો જળમાર્ગે વ્યાપાર કરવા માટે જવા તૈયાર થયો, પાંચશે વહાણો ભર્યા; ખીજા વ્યાપારીઓ પણ શક્તિ અનુસાર ઓછો વત્તો વેપાર કરવા થોડાં ઘણાં કરીઆણું લઈને તેના વહાણમાંજ બેઠા.

અહીં વહાણની જાતિનું, તેની શોભાનું, તેમાં કામ કરનારાઓનું તથા તેમાં અનેક પ્રકારની સગવડોનું દિગ્દર્શન કરાવેલું છે. જળવટ સ્થળવટનો વ્યાપાર તો અગાઉ પણ ઘણા ચાલતો હતો તે આ હકીકત ઉપરથી દૃષ્ટિગત થાય છે. કારણ કે ધવળશેઠની જેવા ખીજા પણ ઘણા વેપારીઓ ભરૂચ જેવા અનેક બંદરોએ વેપાર કરનારા હશે. હવે તેઓ કયાં સુધી વ્યાપાર કરવા જળગાટે જતા હતા અને ત્યાં કેવી રીતે વતેતા હતા તે જાણવાને વિચારવાનું બાકીમાં રહે છે. આ સંગ્રહમાં હવે પછી આવનારા ખીજા પ્રસંગોને અવસરે કેટલાક વિચારો જણાવવામાં આવશે. અત્ર વધારે લખવાની આવશ્યકતા નથી.

ધવળશેઠનાં વહાણોએ ઉપડવાની તૈયારી કરી પણ દેવતાએ ચાલવા દીધાં નહીં. ધવળશેઠના પુછવાથી શીકોતરી દેવીએ તેનો ખુલાસો કર્યો. ધવળશેઠ તે દેવીનો ભક્ત જણાય છે. મિથ્યાદૃષ્ટિ દેવીદેવતાઓ પોતે માંસના ભોગી હોતા નથી કેમકે દેવતાને કવળાહાર નથી, છતાં બત્રીશ લક્ષણ પુરૂષનો ભોગ લેવાનું માત્ર ક્ષણિક આનંદ મેળવવા માટે બતાવ્યું, અને પાપ વડે પણ પૈસો મેળવવા ઇચ્છનારા લોભાંધ ધવળશેઠે તે વાત સ્વીકારી. હવે તેનું પરિણામ શું આવે છે તે આગળ જણાશે.

અંથાવલોકનનું પારણામ.

૧૩૬

આવતા પ્રકરણથી આપણા કથાનાયકની સાથે એક એવા દુર્જન મનુષ્યનો સંબંધ શરૂ થશે કે જે પોતાની દુર્જનતા વારંવાર પ્રગટ કરશે; છતાં ખરી સજ્જનતાને ધારણ કરનાર શ્રીપાળકુમાર તેના કૃત્યને લક્ષમાં પણ લેશે નહીં. સજ્જન દુર્જનની કૃતિનું ચિત્ર આ કથાપ્રસંગમાં બહુ શ્રેષ્ઠ પ્રકારે ચિતરવામાં આવ્યું છે તે હવે પછી ક્રમે ક્રમે આપવામાં આવશે. હાલ તો શ્રીપાળકુમાર ને ધવળશેઠ અને ભરૂચમાં છે. એક આનંદમાં દિવસો ગાળે છે ત્યારે બીજો ચિંતામાં નિમગ્ન થયેલો છે. તે બંનેના સંયોગનું પરિણામ હવે પછી પ્રદર્શિત કરવામાં આવશે.

અંથાવલોકનનું પરિણામ.

અમારા વૈશાખમાસના અંકની અંદર શ્રી પાત્રીતાણા જૈન ધર્મ વિદ્યા પ્રસારક વર્ગે બહાર પાડેલ શ્રી ધર્મસંગ્રહ અંથનું અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે તે વાંચીને સદરહુ વર્ગ તરફથી બહાર પડતા આનંદ નામના માસિકમાં તેમણે “અંથાવલોકનનો આભાર” એ મથાળા નીચે ઘણું લખાણ કર્યું છે. એ વાંચીને હવે ‘જ્યાં ગુણ ન થાય ત્યાં વિશેષ કહેવું’ કે લખવું હિતકર નથી, માટે એવા કાર્ય પરત્વે મૈન રહેવુંજ ઘટિત છે’ એમ ભાસ્યું છે તે છતાં કેટલાક ખુલાસા કરવાની આવશ્યકતા જણાયાથી આ લેખ લખવાની જરૂર પડી છે.

સદરહુ આનંદમાં આપેલો લેખ મજકુર ધર્મસંગ્રહ અંથનું ભાષાંતર કરનાર પાસેજ લખાવ્યો છે અને સદરહુ વર્ગના આગેવાનોએ તે ભાષાંતર તપાસ્યું નથી તેમ આ લેખ પણ તપાસ્યો જણાતો નથી. તપાસ્યો હોત તો માલમ પડત કે તેની અંદર ભાષાંતરકર્તાએ પોતાનો-ગ્રાહ્યવર્ગનો કેટલોખર્ચ ઉત્તરપ ણતાવ્યો છે અને જૈનકોમના ગૃહસ્થવિદ્વાનોના સમુદાય ઉપર કેટલો આશ્રમ ક્યો છે? પરંતુ તે માસિકના તંત્રી તો જ્યારે નામનાજ છે અને બીજા મજકુર શાસ્ત્રીના દોરવ્યા દોરાય છે ત્યારે અમારે લખવાપણું રહેતુંજ નથી.

૧૪૦

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

૧ અમારા લખાણમાં વદતો વ્યાઘાત નો દોષ મુક્યો છે પણ અમારું લખાણ એક પણ વખત એવું થયું નથી કે 'તમે બ્રાહ્મણ શાસ્ત્રી પાસે ભાષાંતર કરાવો નહીં.' પણ 'તેને ભરૂં સે રહીને પ્રગટ કરશો નહીં' એવું એકસરખું કામ લખાણ છે જેથી એ દોષ કિંચિત્ પણ ટકી શકતો નથી.

૨ પછી લખ્યું છે કે "અમે જનશાસ્ત્રના પૂર્ણ અનુભવી શાસ્ત્રી પાસે હમેશાં લેખ લખાવતા હતા પણ તે શાસ્ત્રીએ લેખ લખવાનો ભાવ જરા વધારે કહ્યો એટલે ખીજા એક ખીનઅનુભવી શાસ્ત્રીને સસ્તે ભાવે તે લેખ લખવા આપ્યો. તેમાં કેટલેક સ્થળે અર્થને બદલે અનર્થ થવા લાગ્યો. ઇત્યાદિ." આ લખાણ કેટલું અસત્યતા ભરેલું છે તે જુઓ. અમે લેખ તો શાસ્ત્રી પાસે કોઇપણ વખત લખાવતાજ નથી માત્ર ભાષાંતર કરાવીએ છીએ, તે ઉપરનું લખાણ લખનાર શાસ્ત્રીની પોતાની પાસેજ કરાવતા હતા, તેઓ કેટલો અર્થનો અનર્થ કરતા હતા તે જોવાની જેઓને ઇચ્છા હોય તેમણે સદરહુ શાસ્ત્રીનું લખાણ-અને તેમાં કરવો પડેલો પારાવાર સુધારો જાતે જોઇ જવો. અમારી પાસે મોજુદ છે. આવા કારણથીજ તેની પાસેથી તે કામ છોડાવવું પડ્યું ત્યારે હવે તે પોતાને તો 'પૂર્ણ અનુભવી' ઠરાવે છે, અને હાલમાં અમારું ભાષાંતરનું કામ કરનાર એટલી બધી કાળજીથી કામ કરે છે કે જેની અંદર બહુ સ્વદેષ સુધારો કરવો પડે છે; તેને ખીનઅનુભવી ઠરાવે છે. આવી રીતે પરિનિંદા ને આત્મપ્રશંસા પોતાને હાથે લખનારની કિંમત કેટલી સમજવી તે વાચકચર્ચેજ વિચારવાનું છે. વધારે ઓછા ભાવની વાત તો તદન બનાવટી છે, કારણ કે બંનેના ભાવ સરખા છે.

૩ તેમણે જૈનવર્ગના ગૃહસ્થ વિદ્વાનોની ઉપર એવો આક્ષેપ કર્યો છે કે "પરોપકારી ગૃહસ્થ વિદ્વાન જૈન કોમમાં થોડાકજ છે, જે છે તે પરોપકાર બુદ્ધિવાળા જવડેજ છે. ઇત્યાદિ." આ લખાણ જૈનવર્ગ ઉપર કેટલો આક્ષેપ કરનારું છે તે મે. આનંદના તંત્રી સાહેબે પોતેજ વિચારવું. અમે હાલ તો પ્રસ્તુતગ્રંથ સાટેજ લખવાની જરૂર નાણી લખીએ છીએ કે સદરહુ વર્ગના

અંથાવલોકનનું પરિણામ.

૧૪૩

અધિષ્ઠાતાઓ અમારા લખવા પ્રમાણે ભૂલભરેલો સદરહુ અંથ છપાયો છે એમ હજુ પણ માનતા ન હોય તો કોઈ પણ વિદ્વાન સુનિરાજ પાસે અથવા 'નીચે નોટમાં જણાવેલા જૈનવર્ગના ગૃહસ્થ વિદ્વાનો પૈકી કોઈની પણ પાસે તે અંથનું મૂળ ને ભાષાંતર સાધત તપાસરાવી તેમની સહીથી પ્રગટ કરે કે "આ અંથ અમે સાધત તપાસ્યો છે અને તેમાં માત્ર નજીવી ભૂલ શિવાય મૂળ ને ભાષાંતર શુદ્ધ પ્રગટ થયેલું છે" એટલે અમારું લખાણ પાછું ખેંચી લેશું.

૪ ઉપરાંત તેઓ એમ લખે છે કે "આ અંથની પહોંચ આપનાર બીજા માસિક વિગેરેના અધિપતિઓની પણ અમે ટીકા કરી છે તે વ્યાજબી કર્તું નથી." અમે હજુ પણ અમારા લખાણને વળગી રહીને કહીએ છીએ કે જેમણે જેમણે એ અંથની પહોંચ આપી છે તેમણે જો શુદ્ધતા પરત્વે તે અંથ તપાસ્યો હોય તો તેઓ ખુશીથી તેવો ખુલાસો લખી મોકલે. બીજાઓ તો શું પણ એ આનંદમાં અને આત્માનંદ પ્રકાશમાં એ અંથની પહોંચ આપવામાં આવી છે અને તેના વખાણ કરવામાં આવ્યા છે. (દીલગીરી સાથે લખવું પડે છે કે એ બંને માસિકમાં પણ સદરહુ શાસ્ત્રીએજ પહોંચનું લખાણ લખેલું છે.) તે બંને માસિકના તંત્રી સાહેબોજ પોતે સદરહુ અંથ તપાસીને ઉપર પ્રમાણે અભિપ્રાય આપશે તો અમે બીજા કોઈની અપેક્ષા રાખશું નહીં. એટલાથીજ સંતોષ માનશું.

અમે જે બીજા માસિક વિગેરેને માટે લખ્યું છે તે કિંચિત્ પણ તેમના અધિપતિઓને દુઃખ લગાડવા માટે લખ્યું નથી, પરંતુ બુકોની પહોંચ આપવાનો સામાન્ય રિવાજજ એવો પડ્યો છે કે કોઈ પણ બુક ભેટ આવે તો તેની પહોંચ આપવાની સાથે બે શબ્દો વિવેકના લખવામાં આવે છે.

૧ શેઠ અનોપચંદ મલુચંદ, મણિકલાલ ઘેઝાભાઈ, સુનીલાલ હગનચંદ, કેશવલાલ પ્રેમચંદ, મનસુખ કોસ્તંદ, હીરાલાલ હંસરાજ, રવજી દેવરાજ વિગેરે.

૧૪૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

૫ છેવટે તે લેખમાં અમારી કાઢેલી ભૂલોને નજીવી ભૂલો કરાવીને સદરહુ શાસ્ત્રીએ પ્રસિદ્ધકર્તાઓને રાજી રાખવા પ્રયત્ન કર્યો છે, પરંતુ અમારે લખ્યા શિવાય છુટકો નથી કે અમારી કાઢેલી ભૂલોને નજીવી કહેવામાં આવતી હોય તો મૂળ ને ભાષાંતરમાં થઈને ૧૦૦ થી ૨૦૦ ટેકાણે નજીવી નહીં પણ સજીવી ભૂલો બતાવવાને માટે અમે તૈયાર છીએ. ઇચ્છા હોય તો ખુશીથી રૂબરૂમાં આવવું.

૬ પ્રાંતે અમારા તરફથી બહાર પડેલા ગ્રંથોના સંબંધમાં લખે છે કે—“તે ગ્રંથો જે અમને મોકલવામાં આવે ને અમે તપાસીએ તો ઘણી ભૂલો નીકળે.” આ વાત અમને બહુજ પસંદ પડતી છે, અમારી છપાવેલી તમામ બુકો સદરહુ વર્ગના વેચાણ બુકોના સ્ટોરમાં છે તો તેમાંથી જે બુક પસંદ પડે તે અથવા દરેક બુક તપાસવા મેંદેરબાની કરવી ને તેમાંની ભૂલો અમને લખી મોકલવી અથવા છપાવીને પ્રગટ કરવી. અમે અમારી થયેલી ભૂલો સ્વીકારતાં જરા પણ સંકોચાણું નહીં. આ તેઓ સાહેબે ખાત્રી રાખવી. ફક્ત ખોટી ભૂલો કાઢવાની તસ્દી લેવી નહીં.

૭ આ લેખ પૂરો કરતાં સદરહુ વર્ગના અધિષ્ઠાતાઓને ફરીને જણાવવાની આવશ્યકતા જણાવાથી લખીએ છીએ કે આ ગ્રંથના ભાષાંતર કરતાં બીજા ગ્રંથના ભાષાંતરમાં તેમને વધારે ભૂલ ખવરાવી છે. પણ તેમને જ્યારે તે વાત પસંદ પડતી નથી ત્યારે અમને તે વાત લખવાનો અવકાશ પણ નથી, તો પણ દૃષ્ટાંત તરિકે એક વાત લખીએ છીએ કે આપણા શ્રવેતાંબર આસ્નાયના કોઈ પણ ગ્રંથમાં એવું નીકળશે નહીં કે ‘લાવતીર્યંકર ભગવંતની સમવસરણમાં જઈને કોઈએ પણ જળ ચંદન પુષ્પાદિ વડે અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરી હોય.’ આવું લખાણ તમારા કરાવેલા ભાષાંતરમાં છે. આપ તપાસ કરશો અને તે લખાણ કયા આસ્નાયવાળાનું હોવા સંભવ છે તે પણ તપાસજો.

હવે આ વિષયમાં વધારે લખવાની ઇચ્છા રહેતી નથી. ઇત્યલ.

ફળનો સંદેહ.

૧૪૩

ફળનો સંદેહ.

(ખરી પ્રતીત ક્યાં છે ?)

સમ્યક્તના પાંચ અતિચારે પૈકી ત્રીજો અતિચાર ‘ ધર્મના ફળનો સંદેહ ’ એ નામનો છે. આ માનવ સામાન્યપણે એમ વિચારે છે અને જવાબ પણ આપે છે કે ‘ ફળનો સંદેહ કોને છે ? આપણાથી બની શકતું નથી માટે ધર્મકાર્ય કરતા નથી. ’ પરંતુ જરા ખારીક દૃષ્ટિ પહોંચાડીને વિચાર કરે તો તરત જણાઈ આવે કે ધર્મકાર્યનું જે ફળ બુદ્ધ, બુદ્ધ, દરેક પ્રકારની વિવક્ષા કરીને શાસ્ત્રકારે બતાવ્યું છે તેમજ જેની અંદર સ્વર્ગના સુખની અને શાશ્વત સુખની પ્રાપ્તિ પણ બતાવેલી છે તેવું ફળ આપણે જે ધર્મકરણી કરીએ તેનું મળી શકશે એવી આ પ્રાણીને ખાતરી છે ? નથી. જો કદિ ખાતરી હોય તો દશ પાંચ રૂપીઆના કે બસો પાંચસોના અથવા બે ચાર હજારના ચોક્કસ લાભવાળા વેપારને માટે આ પ્રાણી કોઈ વાર પ્રમાદ કરે છે ? નથી કરતો. ત્યારે આવા અમૂલ્ય ફળવાળા ધર્મવ્યાપારમાં પ્રમાદ શામાટે કરે છે ? શું તેને સ્વર્ગના સુખ કડવાં લાગે છે ? ના, ના. તેને પ્રતીતિ નથી કે તેવાં સુખ મળશે. જો એવી ખાતરી થાય, જિન વચન ઉપર પ્રતીતિ આવે તો આ પ્રાણી એક પળવાર પણ પ્રમાદ ન કરે, ઇન્દ્રિયોના વિષય સંબંધી ક્ષણિક સુખમાં આસક્ત ન થાય, અનેક પ્રકારનાં જપ તપ સંબંધી કષ્ટો સહન કરે, અને જેટલું કષ્ટો તેટલું દ્રવ્ય ધર્મકાર્યમાં વાપરે, પણ મૂળ વસ્તુનાજ ફાંફાં છે. પ્રતીતિ કે વિશ્વાસ નથી. મારો તમારો વિશ્વાસ છે તેટલો જિન વચનનો નથી. શું આ એાછું ખેદકારક છે ?

બુઓ ! પ્રતીતિ આવવાથી વર્ષા ઋતુના પ્રારંભમાં ખેડુતો લાખો રૂપીઆનું ધાન્ય ધુળમાં નાખી દે છે (વાવે છે). તેને વિશ્વાસ છે કે વર્ષાદ થયે એ ધાન્ય સેંકડોગણું ઉગશે અને આપણને મળશે. એમાં તો કેટલીક વાર વર્ષાદ ન આવવાથી બીજ બળી પણ જાય છે તે છતાં તે કાર્યમાં તેઓ શંકા કરતા નથી અને ધર્મકાર્યમાં તો બીજ બળી જવાનુંજ નથી. અવશ્ય ફળ

૧૪૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પ્રાપ્તિ થવાનીજ છે. અનેક જીવોને તેવું અમૂલ્ય ને અતુલ ફળ પ્રાપ્ત થવાના શાસ્ત્રમાં સ્થાને સ્થાને દૃષ્ટાંતો છે. અહીં પણ નજર પહોંચાડીને જુએ તો પ્રત્યક્ષ ધર્મના ફળને પ્રાપ્ત કરનારા પ્રાણીઓ સુખનો અનુભવ કરતા દેખાય છે, પરંતુ મિથ્યાત્વ મોહિનીના પરવશપણાથી આ પ્રાણીને ધર્મના ફળનો નિરધાર હૃદયની અંદર ઘટી શકતો નથી. તેથી મોઢે તો હાહા કરે છે પરંતુ અંતઃકરણમાં શંકાકુળપણું હોવાથી ધર્મકાર્યમાં તથાવિધ વીર્ય ફોરવી શકતો નથી માટે ભવ્યજીવોએ અનાદિ મિથ્યાત્વને તજી સમ્યક્તાના અતિચારને પણ દૂર કરી ધર્મના ફળનો સંદેહ ન કરવો અને અહુનિશ ધર્મકરણીમાં ઉદયમવંત થવું.

એક અદ્ભુત સ્વપ્ન.

જૈનોની આધુનિક સ્થિતિનું દિગ્દર્શન.

સવારનો પરીઠીઆનો વખત છે, હજી ચંદ્રનું શીતળ અન્વાણું આખી પૃથ્વી ઉપર રાજ્ય કરી રહ્યું છે, પણ પોતાથી વધારે બળવાળા સૂર્યનારાયણ થોડા વખતમાં આવવાના હોવાથી પોતાનું ફેલાવેલું રાજ્ય પાછું ખેંચી લેવાની તૈયારીમાં છે, અને તે આપણને કુદરતી દેખાવથી એવું બતાવવાને પણ ઇચ્છે છે કે એક બળવાન કરતાં બીજો બળવાન હોય છે. શેરને માથે સવાશેર હોયજ. પક્ષીઓ આસપાસની ઝાડીમાંથી સુંદર અવાજથી ગાઈને સૂર્યદેવને માન આપે છે; તેવે વખતે શત્રુજન્ય જેવા પવિત્ર તીર્થ યાત્રાળુઓનો મેળો હોવાથી ઘણા ગૃહસ્થો પધાર્યા હતા તેમાંથી કેટલાએક શેત્રુંજી નદીમાં નહાવાની અને પવિત્ર ઘડ પવિત્ર ડુંગર ઉપર ચઢવાની ઇચ્છા ધરાવતા હતા, તેમાં હું પણ એક હતો; શત્રુજન્યાના પવિત્ર તટ પાસે પહોંચતાંજ કેટલાએકો નહાવાની તૈયારી કરવા મંડ્યા. તે વખતે કુદરતની લીલા જોતો હું જરા ખેડો, બેસતાંજ આંખ મીંચાઈ ગઈ અને તે વખતે મેં એક અદ્ભુત સ્વપ્ન જોયું.

જૈનોની આધુનિક સ્થિતિનું દિગ્દર્શન.

૧૪૫

એકાએક પર્વતની ઉડી ગુફામાંથી ચાલી આવતી એક દેવી મારી નજરે પડી; આહા! શું તેનું લાવણ્ય અને શી તેના હૃદયમાં ધર્મની દાઝ! આપણા શાસ્ત્રોમાં જેવા લક્ષણવાળી કહી છે તેવાજ રૂપવાળી સાક્ષાત્ રૂપસુંદરી જોઈને હું એકાએક ઉભો થયો અને પ્રણામ કરીને ઉભો રહ્યો.

મેં પૂછ્યું—આપનું નામ શું? અને શા માટે અત્ર આ-વવું થયું છે?

તે કહે—હું જૈન શાસનની દેવી છું; શાસન ઉત્પત્તિએ કેમ પહોંચે અને તેને સહાય કરનાર જૈન લોકોની સ્થિતિ કેવી રીતે સુધરે તે ઉપર હું વિચાર કર્યા કરું છું; મેં તેની યોજના ઘડી રાખી છે; હાલની સ્થિતિ દેખીને મનમાં દુઃખ થવાથી મારી ઘડી રાખેલી યોજના કોઈને કહું તો ઠીક એવા વિચારથી અહીં આવી છું.

મેં કહ્યું—મારાં ધન્યભાગ્ય! આપને જણાવવું હોય તે જણાવો, હું મારાથી બનતો પ્રયાસ કરીશ.

તેણે કહ્યું—પ્રિય વર મહાનુભાવ! સાંભળ. જૈનધર્મ અનંત કાળથી ચાલ્યો આવે છે તે બહુજ ઉંડો, અગાધ, પાર ન પામી શકાય એવો છે; તે કેવળીભગવાન શિવાય બીજાને અગમ્ય છે. અત્યારે આવો ઉત્તમ ધર્મ પાળનાર બહુ થોડા નજરે પડે છે; કેટલાએક તે ધર્મની મશ્કરી પણ કરે છે પણ તે બિચારાઓને ખબર નથી કે આવા ધર્મની સામે બોલવું તે માત્ર સૂર્ય સામે ધુળ ઉડાડવા જેવું છે; અત્યારે આવા દુઃખમ કાળમાં તે ધર્મનો ફેલાવો કરનારા સાધુ મુનિરાજો પણ બહુ ઓછા નજરે પડે છે; પાખંડીનું જોર વધી પડ્યું છે! સાધુઓમાં પણ ખરેખરો ધર્મનો ફેલાવો કરનારા, ભાષણો આપવાની શક્તિવાળા અને બીજાને અસર કરીને આપણા ધર્મ તરફ બાળવાવાળા તો બહુજ ઓછા નજરે પડે છે; આ જમાનો ભાષણ આપવાનો છે, અત્યારનું સાયન્સ ભણીને તેના દાખલા સહિતજે આપણા શાસ્ત્રોના વિચારો દર્શાવીએ તો તેથી ઘણું ફાયદો થવા સંભવ છે; પણ દિલગીરી સાથે મારે કહેવું પડે છે કે અત્યારના સાધુઓએ સાયન્સનો અભ્યાસ બીલકુલ નહિ કરેલ હોવાથી તેઓ અન્ય ધર્મવાળાઓને

૧૪૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પોતાના ધર્મમાં દોરી શકતા નથી; આ બાબત ઉપર મારે ઘણું કહેવાનું છે પણ હાલ તો તે બાબત મુલતવી રાખી જૈનો ઉત્પત્તિ કેમ કરવી તે બાબતજ એ બોલ બોલવા માણું છું.

અત્યારે જૈનોમાં કેળવણી વધારવી જોઈએ એ તો સહુ સમજે છે; કેળવણીની જરૂરીઆત વિશે કંઈ મતભેદ છેજ નહિ; પરંતુ આપવા આપવામાં બહુ ફેર પડે છે; કેવી રીતે આપવી તે સમજનાર બહુ થોડા છે; અત્યારની કેળવણીમાં કેટલીએક બામીઓ છે; પરંતુ એવી કેળવણી લેનારા જૈન ભાઈઓ પણ બહુ નજરે પડતા નથી; જે જૈનો પહેલાં રાજ્યમાં કરતાહરતા હતા, જેમણે ઇંગ્લેન્ડને પણ મદદ કરીને કેટલાએક પટ્ટા મેળવ્યા હતા, તેઓ અત્યારે ઉતરતી પાયરીએ આવી ગયા છે; તેના મુખ્ય કારણોમાંનું આ પણ એક કારણ કહી શકાય. હવે કેળવણી બાબત કાંઈક કહું છું તે ધ્યાનપૂર્વક સાંભળ.

કેળવણી. એ ચાર અક્ષરોનો બનેલો શબ્દ છે છતાં તેની અંદર એટલી તો ગૂઢતા સમાયેલી છે કે જેમાં આખી દુનિયાના લોકોની જીવંતીનો અને પરલોકનો પણ આધાર છે; આવી કેળવણી માટે પોતાની પાસે ગમે તેટલા પૈસા હોય તેનો પણ વ્યવટાવ થઈ જાય તો તે જોડું કર્યું નહિ કહી શકાય; પણ તે પૈસાનો યોગ્ય ઉપયોગ કર્યોજ કહેવાશે.

અત્યારે કેળવણીમાં ધાર્મિક અને નૈતિક કેળવણીની ખાસ જરૂર છે; ધાર્મિક કેળવણી એ બધી કેળવણીનું મૂળ છે; ધાર્મિક કેળવણી શિવાય વ્યવહારિક કેળવણી ઉપયોગી કહી શકાય નહિ. ધાર્મિક અને નૈતિક કેળવણીજ ઉત્તમ રીતિ, પ્રમાણિકપણું, સત્યતા અને નિષ્કપટપણા વિગેરે સર્વે ગુણોનું મૂળ છે; કેટલીએક વખત હાલના કેળવણી લીધેલ માણસ ઉપર કંઈક શાસ્ત્રોને અપમાન કરવાનો આરોપ સુકવામાં આવે છે તે પણ ધાર્મિક કેળવણીની તગીને લીધેજ; જે વ્યવહારિક કેળવણીની સાથોસાથ ધાર્મિક કેળવણી આપવામાં આવે, જે જૈન ધર્મના તત્વો તેના હૃદયમાં ઠસાવવામાં આવે તો હાલની કેળવણી લેનારના હૃદયમાં કોઈ દિવસ પણ શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ મત ઉત્પન્ન થવાનો સંભવ રહે નહિ;

જૈનોની આધુનિક સ્થિતિનું દિગ્દર્શન.

૧૪૭

આને માટે જૈનોની જુદીજ રૂઢી જોઈએ એમ કહેવાની મારી ઇચ્છા નથી; એ વાત બહુજ ખચેવાળી છે તેથી તે હા-મણા દૂર મુકો; પરંતુ જે વિદ્યાર્થીઓ સ્કૂલમાં જતા હોય તેને માટે સ્કૂલનો વખત ન હોય તેને વખતે શાળામાં જઈ શકે તેવી ગોઠવણ થવાની જરૂર છે; અને તેવી શાળાઓનું અધારણ હાલની શાળાઓના અધારણથી જુદી બનતું હોવું જોઈએ; પહેલાં તો તેવી વિદ્યાશાળામાં જે માસ્તર હોય તેને ઇંગ્લીશ ભાષાનું અને સાયન્સનું સાડું જ્ઞાન હોવું જોઈએ અને તેણે બે પ્રતિક્રમણ પંચ પ્રતિક્રમણ કરાવવા સાથે આવી બાબતના સંબંધમાં આપણા શા શા વિચારો છે અને તે બાબતના સંબંધમાં આપણે માનીએ છીએ તે કેટલું બધું સત્ય છે તે દાખલા દલીલ સહીત સાબીત કરી આપવું જોઈએ; જેથી વિદ્યાર્થીઓને આવી શાળામાં આવવાનું પણ મન થાય. આવી શાળા સ્થાપવામાં હું નથી ધારતી કે બહુ ખર્ચ થાય; કંઈ દરેક ગામ આવી શાળા સ્થાપવાની જરૂર નથી. પરંતુ જ્યાં હાઈસ્કૂલ- (સામાન્ય ઇન્ગ્લીશ વિદ્યાલય) તથા કોલેજ (મહાન ઇન્ગ્લીશ વિદ્યાલય) હોય ત્યાંજ સ્થાપવી; અને બનતા સુધી દરેક વિદ્યાર્થી તે શાળામાં આવે એવો અદોષસ્ત કરવો.

બીજું જૈનો માટે જુદી સ્કૂલ સ્થાપવાની આપણે હિલચાલ કરીએ તે પહેલાં બીજી ઘણી બાબત કરવાની છે. દરેક મહોદ્દા શહેરોમાં બોર્ડિંગની અત્યારે ઘણીજ અગત્ય છે; ઘણા આસપાસના ગામના સ્ટુડન્ટો સગવડ નહિ હોવાથી લખવા આવી શકતા નથી; વળી આવે તેઓને પણ લખવાને માટે જે એકાંત જોઈએ તે મળી શકતી નથી; બોર્ડિંગમાં જે છોકરો લખતો હોય તેને કુદરતી રીતેજ જૈન ધર્મ ઉપર લાગણી રહે; અને તે ધર્મનું બીજા તેના મનમાંથી કદી પણ જડમૂળથી ઉખડી બાંધ નહિ એવો સંભવ છે; બોર્ડિંગમાં સાથે સાથે રહેવાથી તેઓને અભ્યાસ કરવામાં પણ બહુ સરળતા પડે અને એક બીજાને મુશ્કેલીઓ પૂછી શકે; માટે જુદી સ્કૂલ સ્થાપવાનો વિચાર કરવો પહેલાં આને માટે વિચાર કરવો એ વધારે અગત્યનું છે.

૧૪૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

એક જમાનો એવો હતો કે જે વખતે બહુ લાણવાની અ-
ગત્યતા નહતી; હાલ જમાનો બદલાઈ ગયો છે; કેળવણી લેના-
રની સંખ્યા વધતી જાય છે અને અલગત જમાનાને અનુસરીને
આપણામાં પણ ફેરફાર થવો જોઈએ. જુના વિચારને વળગી ન
રહેતાં, જમાનાને પ્રતિકુળ ન થતાં દેશ, કાળ, ભાવ જોઈને ફે-
રફાર કરવો એ આપણી ફરજ છે. અને હું તને આટલું કહું છું
કે 'પૈસાદારોએ પૈસાથી, લાખાણુ કરનારોએ લાખાણુથી, લાખણુ
કરનારોએ ભાખણુથી, આ પ્રમાણે દરેક શક્તિવાળાઓએ યથા
શક્તિ વીર્ય ફેરવીને જૈન ભાઈઓને અસર કરવાની જરૂર છે;
જે લોકો આમાં પોતાની શક્તિ ફેરવતા નથી તેઓને પોતાની
કોમ માટે, પોતાના જાતીભાઈઓ માટે કંઈ પણ ખચ નથી એમ
કહી શકાશે; તેઓ જરૂર વીર્યંતરાય બાંધે છે એમ સમજવું.

જેટલી પુરૂષોને માટે કેળવણીની જરૂર છે તેટલીજ બલકે
તેથી પણ વધારે સ્ત્રીકેળવણીની જરૂર છે. તેઓને બંનેને જુદાંજ
કામો બજાવવાનાં છે; પુરૂષોને પૈસા કમાવવાનું કામ અને સ્ત્રીઓને
મેળવેલ પૈસાનું રક્ષણ કરવાનું તેમજ તેનો યોગ્ય વ્યય કરવાનું
કામ છે; વળી છોકરાંઓ ઉછેરવાં તે પણ સ્ત્રીઓનું કામ છે, છો-
કરાંઓ એટલે કે ભવિષ્યના પુરૂષ અને સ્ત્રીઓ કે જેઓની ઉપર
આખી કોમનો આધાર છે તેઓને કેળવણી આપવી, તેઓમાં
સારા સંસ્કાર પાડવા, આ બાબત કંઈ સામાન્ય નથી; ભવિષ્યમાં
આખી કોમને સુધારાની ટોચે પહોંચવાની અથવા તો છેલ્લી લાઈને
ઉતરવાની, આખા દેશને ઉપયોગી થવાની અથવા નકામા માથાસ
થવાની, પ્રભને સારા પાયા ઉપર ચઢાવવાની અથવા ભારભૂત થઈ
પડવાની એ બધી બાબત એક સ્ત્રીની ઉપર આધાર રાખે છે;
હવે વિચાર કરો કે આવી જે ઉપયોગી સ્ત્રી તેને કેળવણી નહિ
આપવી એ મહા પાતકી કામ શિવાય બીજું શું કહેવાય! માટે
હે મહાતુલાવ! હું તને કહું છું કે 'જે માણસો પોતાની પુ-
ત્રીઓને વિદ્યાદાન આપવામાં પછાત રહેશે તેઓ તેના દેખી
ગણાશે. દુસ્મનની ગરજ સારશે અને તેણીનો અને તેણીની સાથે
તેણીના છોકરાઓનો ભવ બગાડશે.'

જૈનોની આધુનિક સ્થિતિનું વિગ્દર્શન.

૧૪૯

આપણી રાજ્યદારી સ્થિતિ ઉપર વિચાર કરશું તો તેમાં પણ જૈન કોમ બહુજ પછાત રહી ગયેલી છે બહુકે રાજ્યદારી સ્થિતિમાં બિલકુલ ભાગજ લેતી નથી. અત્યારે રાજ્યદારી બાબતોમાં ભાગ લેતા અને મોટા અમલદાર થયેલા અને રાજ્યમાં પોતાની મરજીમાં આવે તો કંઈ ફેરફાર કરાવવાની શક્તિવાળા એવા કેટલા માણસો જૈનકોમમાં નજરે પડશે?

આપણા સંસારમાં પણ સુધારો કરવાની જરૂર છે, પણ એકદમ હાલમાં ચાલતો સુધારાને નામે કુધારો ન પેસે તેની ઘણીજ સંભાળ લેવાની જરૂર છે. સુધારો એકદમ કરનારમાં કુધારાનો અંશ પેસેજ. પૂરતો વિચાર કરીને ધીમે ધીમે જે કોમમાં સુધારો થાય તે કોમમાં સુધારાને નામે ચાલતો કુધારો પ્રવેશ કરવાને શક્તિવાન થઈ શકે નહિ; માટે આપણે સુધારામાં પછાત રહ્યા છીએ તેની ચિંતા ન કરતાં ધીમે ધીમે સુધારો કરવાની ઘણીજ જરૂર છે.

આજકાલ આપણે નીતિમાં પણ બહુ ઉતરતી પંક્તિમાં આવી ગયા છીએ; સત્ય શું પ્રમાણિકપણું શું, નિરાશીમાનપણું શું, વિગેરે ઘણા ઘણા ગુણો હાલ આપણામાં લય થઈ ગયા જેવા જણાય છે.

આ પ્રમાણે આપણે સાંસારિક, રાજ્યદારી, નૈતિક વિગેરે દરેક બાબતમાં ઉતરતી સ્થિતિમાં આવી ગયા છીએ; આ બાબતની લોકોના મનમાં વારંવાર ઉશ્કેરણી થયા કરવી જોઈએ; હાલમાં સુધરવાની કંઈક શરૂઆત થયેલી મને લાગે છે; તમારી આવખતે મુંબઈમાં મળેલી ડોન્ડરન્સ એ તેનું પહેલુંજ પગથીયું છે અને ચાલ રાખવાનું છે કે આટલી બાબતમાં સુધારો કરવો એજ કોમનો સુધારો છે અને જ્યાં સુધી આટલી બાબતમાં સુધારો થયો નથી ત્યાં સુધી કોમ સુધરી નથી એમ સમજવું. મહાદેવીનું આટલું બોલવું પૂરું થયું ત્યાં મારી આંખો એકાએક ઉઘડી ગઈ અને ત્યારપછી આ બાબત ઉપર મનન કરતો હું શેત્રુંજીમાં નહાઈને પવિત્ર ડુંગરની યાત્રા કરવા ચડ્યો. ઉત્તમ

મહમ ઉત્તમચંદ ગીરધર કાપડીયાએ મુંબઈની ડોન્ડરન્સ પછી લખી સંમેલો લેખ.

૧૫૭

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કચ્છ સમાચાર

સુદા શહેરમાં ઇનામનો મેળાવડો અને તે પ્રસંગે મુનિ મહારાજ
શ્રી હંસવિજયજીએ આપેલું ભાષણ. તે ઉપરથી રાજ
મહારાજઓએ લેવો જોઈતો ધડો.

વિદ્યાવિલાસી સદ્ગુહરથો અને જૈનવિદ્યાર્થીઓ ! આરે
માંડવીનિવાસી શેઠ લખમશી તેજપાળ તરફથી ઇનામનો મેળા-
વડો કરવામાં આવ્યો છે તે તો આપના બાણુવામાં છે, માટે તે
વિષે વધુ ન બોલતાં આવી રીતના ઉત્તેજનથી શા શા ફાયદા
થાય છે તે તરફ તમારાં લક્ષ્યનું આકર્ષણ કરીશ.

મહાશયો ! એક વિદ્વાન્ બ્રંથકાર જ્ઞાનના ઉત્તેજન માટે
આવી રીતનું કૃળ દર્શાવે છે—

ये लेखयंति जिनशासनपुस्तकानि,

व्याख्यानयंति च पठंति च पाठयंति ।

शृण्वन्ति रक्षणविधौ च समाद्रियन्ते,

ते मर्त्यदेवशिवशर्म नरा लभन्ते ॥

સજ્જનો ! આ અનુપમ કાવ્ય સોનેરી અક્ષરોથી હૃદયપટ્ટ
પર કોતરી રાખી અહનિશ્ અક્ષરશઃ મનન કરવા જેવું છે. એ-
નો ભાવાર્થ એવો છે કે જ્ઞાનનો ફેલાવો કરવા જે લોકો પુસ્તકો
લખાવે છે, વંચાવે છે, ભણે છે, ભણાવે છે, સાંભળે છે અને
રક્ષણ કરે છે તે મનુષ્ય સંબંધી, દેવ સંબંધી અને યાવત્ મોક્ષ
સંબંધી સુખ પામે છે.

વિદ્યાવિલાસીઓ ! એક શાસ્ત્રકાર વિદ્વત્તા ઉપર પોતાનો
કેવો ઉંચો અભિપ્રાય દર્શાવે છે તે તરફ આપનું અંતઃકરણ
અર્પણ કરવા જરા તરદી લેશો એવી મારી ઇચ્છા છે. વિદ્યાવિ-
નોદી સુમિત્રો ! તે મહાન્ શાસ્ત્રકાર આ પ્રકારે વદે છે—

કચ્છ સમાચાર.

૧૫૨

વિદ્વત્ત્વં ચ નૃપત્ત્વં ચ, નૈવ તુલ્યં કદાચન;

સ્વદેશે પૂજ્યતે રાજા, વિદ્વાન્ સર્વત્ર પૂજ્યતે.

સુસમાજિકો ! આ શ્લોકનું તાત્પર્ય એવું છે કે જ્ઞાતૃત્વ અને નૃપતિત્વ કદાપિ તુલ્ય થઈ શકતું નથી, કારણકે નૃપતિ સ્વદેશમાં પૂજ્ય છે અને જ્ઞાની જ્યાં જાય ત્યાં પૂજ્ય છે. માટે મારા ખ્યારા સન્નજનો ! આ જાનેમાં કેટલો તક્ષાવત છે તેનો તમે ચક્ષુનિમિલન કરી જરા વિચાર કરશો તો તમને સ્પષ્ટ જણાઈ આવશે કે અર્કખગોત, સાગરસરોવર, મેરુસર્પેષ, મૃગમૃગપતિ, સાકરકંકર, કલમશાલિકંથુ, કપૂરભસ્મ, આરામશૂન્ય, ન્યાયાન્યાય, રાજરંક, દયાહિંસા, સત્યાસત્ય અને રત્નકાચમાં જેટલો તક્ષાવત છે તેટલો મોટો તક્ષાવત ઉપર દર્શાવેલા જાનેમાં રહેલો છે. આટલા મોટા તક્ષાવતનું કારણ એવું છે કે કેટલાંએક જીનકેળવાયેલા રાજા મહારાજાઓ નિરપરાધી પશુ પક્ષિઓનો શિકાર કરી મોટી શૌર્યતાનો દાવો કરે છે, અને સિંહનો શિકાર કર્યો એટલે તો જાણે શૌર્યતાનો અવધિજ આવી ગયો ! તે શિકારી મહારાજા આદિ ધાતમી પુરૂષોને હું દયાર્દ્ર ચિત્તે તેમના હિત માટે કહીશ કે તેમણે ખરા ક્ષત્રિત્વનું દિગ્દર્શન કરવા ત્રિપૃષ્ઠ વાસુદેવના દાખલા રૂપી દર્પણમાં અવલોકન કરવું.

મધ્યસ્થ સન્નજનો ! એકલા કોઈ રાજાના શાલિક્ષેત્રના રક્ષકોનું ભક્ષણ કરી એક મોટો સિંહ દેશને ઉપદ્રવ કરતો હતો; તે સાપરાધી સિંહને શિક્ષા કરવા સ્થાઙ્ક થઈ ત્રિપૃષ્ઠ વાસુદેવ અને તેમના ભાઈ બાહ્યાવસ્થામાં સિંહગુફાદ્વાર પાસે જઈ પહોંચ્યા, ત્યારે સિંહ સામે થયો. તેને જોઈ ન્યાયવંત ત્રિપૃષ્ઠ વિચાર કર્યો કે ‘આ સિંહ વાહન વિનાનો છે, તેની સામે હું વાહનાઙ્ક થઈ જઈશ તે કેવું અયોગ્ય ગણાશે !’ એમ વિચારી તેણે વાહન છોડી દીધું. ત્યારબાદ વળી તેણે વિચાર કર્યો કે ‘આ સિંહની પાસે કોઈ પશુ જાતિનું હથિયાર નથી, છતાં હું હથિયાર લઈ તેની સન્મુખ જાઉં છું. તે કેવો નિર્લજ્જ છું ! આ

૧૫૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

તે શું ન્યાયયુદ્ધ કહેવાય ? તેમ વિચારી પોતાનાં શસ્ત્રો મૂકી દીધાં, અને સિંહ જેવા પરાક્રમથી તે સિંહના સામે ચાલ્યો. તેને આવતો જોઈ સિંહ તાત્કાલ પાગી ગયો કે ‘પ્રથમ તો જે કોઈ મને મારવા આવતા તે ફોજ સહિત અને હથિયારો સહિત સજ્જ થઈ આવતા; તે પણ બચીને પાછા ગયા નથી, તો આ વળી કોણ અભીમાની હથિયાર રહિત મારી સામે આવે છે? એને હું અભિમાનનું ક્ષણ ચખાડું.’ એવા ધરાદાથી જેવા-માં તે ત્રિપૃષ્ઠ ઉપર તલપ મારે છે કે પેલા ત્રિપૃષ્ઠે તેના બંને અધર (હોઠ) પકડી કંઠગત પ્રાણ કર્યો; ત્યારે તે સિંહ જોદ્યુક્ત ચિત્તે કંપવા લાગ્યો. તે વખતે બળદેવે કહ્યું-‘હિ મૃગપતિ ! તું ચિંતા કરીશ નહિ કે મને એક હલકા મનુષ્ય માટે મારી નાખ્યો છે. જેમ તું વનરાજ છે તેમ આ પણ એક રાજધિરાજ છે.’

આ ઉપરથી હાલમાં વાઘનો શિકાર કરી વીરતાનું અભિમાન ધરાવનારા પ્રજાપાલ મહારાજાઓ કેટલા ન્યાયી અને શૂરા છે તે ક્ષપ્ત જણાઈ આવે છે.

આ પ્રસંગે ઘાતકીપણું ગુનારતા રાજા મહારાજાઓને અમેરિકાની રાજ્યસભામાં થયેલી પક્ષીઓની ચરણ અને ત્યાંના વડા સભાસદ મી. જ્યોર્જને મળેલો અદલ ન્યાય, તેના પરિણામે ત્યાંની રાજસભાએ પક્ષીઓને નહિ મારવાનો પસાર કરેલો કાયદો વાંચી જઈ મનન કરવાની હું અંતઃકરણ પૂર્વક સૂચના કરું છું.

સભાસદો ! ઉપર દર્શાવેલું વિદ્વાન્ અને રાજાનું અંતર ખરેખર યોગ્યજ છે. વાસ્તે વિદ્વત્તા મેળવવા આપ પ્રયત્ન કરશો, અને બીજાઓને વિદ્વાન્ બનાવવા ઉત્તેજન આપશો, એવી મારી આસ લલામણુ છે.

આવિકાશાળા માટે સ્ત્રી શિક્ષકની જરૂરીઆત.

અત્રે વેારા હડીશંઘ ઝવેરચંદ તરફની વાર્ષિક રૂ. ૨૦૦) ની મદદ ઉપરથી આવિકાશાળા સ્થાપવાનું સુકરર કરવામાં આવ્યું છે, તેને માટે એક સ્ત્રીશિક્ષકની ખાસ આવશ્યકતા છે. અભ્યાસ ગુજરાતી ભાષાના સારા જ્ઞાન-પ્રાપ્તિ પાત્ર પ્રતિક્રમણ, નવસ્મરણ તથા જીવવિચારાદિ પ્રકરણોનો અર્થ સહિત શુદ્ધ હોવો જોઈએ. પગાર ચોગ્યતાના પ્રમાણમાં આપવામાં આવશે. અરજી નીચેને શિરનામે મોકલવી.

શ્રી જૈન કન્યાશાળા વ્યવસ્થાપક કમીટી.

ભાવનગર.

શેઠ માણેકલાલ લક્ષ્મીચંદનું ખેદકારક મૃત્યુ.

શ્રીભરૂચનિવાસી ઉપર જણાવેલા શુદ્ધસ્થ અશાઠ વાદ ૧૦ મે સાધારણ વ્યાધીમાં દેહમુક્ત થયા છે. એઓ જ્ઞાતિએ ક્ષત્રી હતા. ધર્મ ઉપર ખુબ આસ્તાવાળા હતા. જૈનવર્ગમાં આગેવાન શુદ્ધસ્થ હતા. એમનો અભાવ થવાથી ભરૂચના સંઘમાં એક લાયક અને શ્રીમંત શુદ્ધસ્થની ખામી પડી છે. અમારી સભાના સભાસદ હોવાથી સભાને પણ એક લાયક મેમ્બરની ખોટ પડી છે. પરંતુ ભવિતવ્યતા બળવાન છે તેની પાસે કોઈનો ઉપાય નથી. અમે તેના કુટુંબીઓને આદ્યાસન આપવા સાથે ધર્મ કાર્ય તરફ વૃત્તિ દોરવા સુચવીએ છીએ; કારણ કે હવે શોક કરવો તે તદ્દન નિષ્ફળ છે.

પુશી ખખર.

અમારી સભાના સભાસદ શ્રીધેરાજનિવાસી શા. મોહનલાલ નાગજી હીરડીકર પ્લોડરની પરીક્ષામાં પાસ થયા છે. એમના પિતા નાગજીભાઈ મદનજી વડીલાતનોજ ધંધો કરે છે. તેઓ ખરા ધર્મચુસ્ત છે. અમે મોહનલાલભાઈને અભિનંદન આપવા સાથે તેઓ હવે પછીના પોતાના ઉદ્યોગમાં વિશેષ ફેરફાર મેળવે એમ ઇચ્છીએ છીએ.

શા. કરશનદાસ દામજીનો સ્વર્ગવાસ.

ઉપર જણાવેલા ભાવનગરનિવાસી જૈન શ્રદ્ધસ્થ ગયા જેષ્ઠ શુદ્ધિ ૧૫ મે સુમારે ૭૨ વર્ષની વયે પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ ભાવનગરના સંઘમાં એક આગેવાન શ્રદ્ધસ્થ હતા. તેમણે ૫૫ વર્ષ સુધી 'પાંજરાપોળતું' કામ કર્યું હતું. તેમની પાછળ તેમના સુપુત્રાએ રૂ. ૫૦૦ ની રકમ નીચે જણાવેલ શુભ નિમિત્તામાં આપી છે.

૧૦૦) નિરાશ્રિત આવકો માટે.	૧૦૦) પાંજરાપોળમાં ૭૫-૨૫.
૬૦) વાર્ષિકતિથિએ આંગીમાં.	૬૦) જૈનબોડિંગના એક વિધાનમાં.
૫૦ પાલીતાણે તળાવીમાં.	૫૦) થીને માસ રસ્કોલરશી પમાં.
૫૦) પારેવાની બુવારમાં.	૧૫) દુધની પખાળમાં.
૧૫) શ્રી જૈનવિદ્યાશાળામાં.	૧૫) શ્રી જૈનકન્યાશાળામાં.
૧૪) સાત ક્ષેત્રમાં.	૧૦) કમળજના દેરાસરમાં.
૧૧) અશાહ શુદ્ધ ૨ જે આંગીમાં.	૫૦૦)

આ પ્રમાણે કાઢેલી તેમજ આપેલી રકમોનો તાત્કાલિક યોગ્ય વ્યય થઈ જવાની આવશ્યકતા છે. દરેક શ્રદ્ધસ્થે આ સુચના ખાસ ધ્યાનમાં રાખવા યોગ્ય છે.

જૈન સ્ત્રી લેખકોના ઉત્તેજનાર્યે.

“અ. સૌ. મહુમ બાઇ સમરથ ધનામમાળા.”

કોઇપણ જૈન સ્ત્રીલેખકો “નવરાશના વખતમાં સ્ત્રીઓનું કર્તવ્ય” એ વિષય ઉપર આ માસિકના છ પૃષ્ઠ થાય તેટલું લખાણ લખી મોકલશે તેમાંથી સભાએ નીમેલા બે શ્રદ્ધસ્થો જે લેખ પસંદ કરશે તેમાં પહેલા નંબરને રૂ. ૫) અને બીજાને રૂ. ૩) ધનામ આપવામાં આવશે. લેખ ભાદરવા વદ ૮) ની અંદર સભાને શિરનામે મોકલાવવો.

નવું જૈન પંચાંગ.

ચાથી જૈન કોન્ફરન્સના પ્રમુખ શેઠ વીરચંદલાઇ દીપચંદ સી. આઇ. ઈ. ની છબી ચુકત દશ મહાશિક્ષા અને કોન્ફરન્સના હેતુ બતાવનાર નવી દબ્બમાં ઉચ્ચ કાગળપર ત્રણ રંગની સાહીથી છપાવેલું આ જૈન પંચાંગ દરેક જૈન બંધુઓએ ઘરમાં રાખવા લાયક છે. ખર્ચ રૂ. ૧૦૦) ઉપરાંત થયા છતાં કિંમત મધ્યમ પ્રમાણે અરધો આનોજ રાખેલ છે.